

Işıkly Yollar

– ebru çimen · 14 Kasım 2017

Işıkly Yollar

Dalarım ışıkly yollara yalnızlığımın esintisidir ruhumun alangesi ayrılırken memleketimden içimi burukluk alır geçerken vatanın bir ucundan bir ucuna aklıma gelir anılar sevdiğimle oturduğum park hatıramda gözümde canlanır geçtiğim yollar gözlerimde uçuşur . Hep bir yöne çıkar analı kızlıdır ışıkly yollar almış kucağına bebeğini arkadan amca rahatsız olur başı kaldırmaz o minik yavrunun sesini az ilerde tesiste sıcacık vazgeçilmez çorbalar herkes sevdiklerine küçük bir hediye vatan anısı bırakma peşinde kimine göre konuşacak biri olsun canım sıkılmasın amaçlı teyze konuşur yanındaki genç kız dinler kitap okuyan gürültüyü aldırmadan bir arka sayfaya geçer. şoförün gözü yolda yolculuğun akışı süratlice devam eder. Muavin istikametimiz bitmiştir der herkes kendinden olana iner sarılır evlere dağılmadan hoş geldiniz sesi kulaklarda yankılanır. Ayrılık vakti gelmiştir herkesin yolu birbirinden habersiz ayrı bir yöne gider ışıkly yollar yeni yolcularıyla durmadan devam eder